

og kan ikke af Politimesteren forbydes, at saadanne Gjenstande optages paa Steder, hvor man kan optage dem, uden iøvrigt at komme i Strid med Andres Rettigheder. Ligejom det altsaa ikke kan forbydes af Politimesteren at optage dem, saaledes kan han endnu mindre forbyde at handle med dem, og den Handel med dem, som jeg nærmest har havt for Die, foregaar iøvrigt i Almindelighed ikke paa Amager, men i Kjøbenhavn hos Fernkræmmerne. Iøvrigt er det en Selvfølge, at jeg vilde neppe af mig selv have fundet paa dette Spørgsmaal — jeg har saamænd ikke tænkt paa disse Projektiler — men det er Krigsministeriet, som har sat Sagen i Bevægelse, og som har henledet Justitsministerens Opmærksomhed paa, at der let kunde afdømmes Fare ved en ukontrolleret Handel med Projektiler af denne Art, og det er derfor, jeg har ment, at det kunde være rigtigt i Overensstemmelse med denne Henstilling fra Krigsministeriet at forbyde saadan Handel. Nu er Spørgsmaalet her, om man skal gaa videre og ogsaa forbyde Opsamlingen, og Spørgsmaalet om Endringsforslagene's Vedtagelse eller Forkastelse afhænger jo af dette Spørgsmaals Afgjørelse. Det er mig nu ikke saa klart, at der er Grund til at gaa saa vidt. Det forekommer mig, at der ligeoverfor Forslagsstilleren er den Bemærkning at gjøre, at derjom der ikke var Fare forbundet med at lade Projektilerne blive liggende, kunde det være meget rart at forbyde at opsamle dem, men efter Alt, hvad der her er kommet frem, og efter Alt, hvad man kan sige sig selv om denne Ting, er Situationen den, at det er omrent lige Et, enten de blive liggende eller de opsamles. Ogsaa naar de blive liggende, kan der ske Stæbe; naar f. Ex. en Mand pløjer sin Mark, og Plovgjernet kommer til at støde paa et saadant Projektil eller en Stenslifer ved at strube paa Havbunden efter Sten kommer til at gribe i saadan en med sin Læng og trække den op. Altsaa den Omstændighed, at disse Ting faae Lov til at henligge urørte, er ogsaa en faretruende Omstændighed, og andre erede Medlemmer sige da, hvad der ogsaa forekommer mig at have Noget for sig, at saa var det bedre, at de bleve tagne op. Jeg kan ikke se rettere, end at ved at forbyde Handel med dem gjør man i alt Fald ikke Noget, som der er Noget at risikere ved, eller Noget, hvorved man kommer til at træde berettigede Interesser for nær, thi som økonomisk Omsætningsgjenstand have jo disse Projektiler aldeles ingen Betydning, hvorimod det staaer som tvivlsomt for mig, om der er tilstrækkelig Grund til at gaa det Skridt videre ogsaa at forbyde Opsamlingen.

Blom: Af Hensyn til den erede Justitsministers Udtalelser tillader jeg mig at tage mit Endringsforslag tilbage, idet jeg forbeholder mig inden tredie Behandling at overveie, om der dog

ikke mulig kunde være nogen Grund til at gjøre nogen Endring i dette Lovforslag.

Formanden: Endringsforslaget er saaledes taget tilbage. Saakremt Ingen optager det, bortfalder det. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 2,293—94).

vedtoges enstemmig med 45 St.

Lovforslagets § 2 (se sammesteds) vedtoges uden Afstemning.

Derefter fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 44 St.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Overdragelse af en Eiendom til den private Latin- og Realskole i Fredericia.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 425.)

Der var ikke til denne Behandling af Sagen stillet noget Endringsforslag.

Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Da Ingen ønskede Ordet, gik man strax til Afstemning.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 2,289—90).

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 45 St.

Formanden: Der er ikke Mere paa Dagsordenen.

Under Mødet har jeg fra Folkethingets Formand modtaget til Forelæggelse her i Landstinget tvende Lovforslag, nemlig: